

Abstrakt

Diplomní práce se zaměří především na to, jakými způsoby vstupovalo české malířství okolo roku 1900 do interakce s novými obrazy vytvářenými fotoaparátem. Důležitou kapitolou takového studia je role fotografie jako předlohy či skicy pro práci malíře. Dále vyvstávají otázky po vlivu vizuální stránky fotografie na malbu, tedy například uplatnění fotografické iluze v malířství, podněty chronofotografie a momentní fotografie. Zajímavým problémem, který bude pojednán, je také zásadní odlišnost fotografického média a malby z hlediska barvy. Fotografie velkou měrou rozšířila dobovou vizuální zkušenost, když umožnila trvale fixovat řadu obrazů z oblasti vědy i pseudovědy, bude tedy také nastíněno, jakou odezvu vyvolala tato nová oblast vizuality ve výtvarných kruzích. V neposlední řadě bude práce sledovat dobové reakce malířů na nové médium a také na jeho snahu emancipovat se jako legitimní výtvarný obor. To vše v kontextu a za podpory příkladů ze zahraničí.

Klíčová slova: malířství, fotografie, umění okolo roku 1900